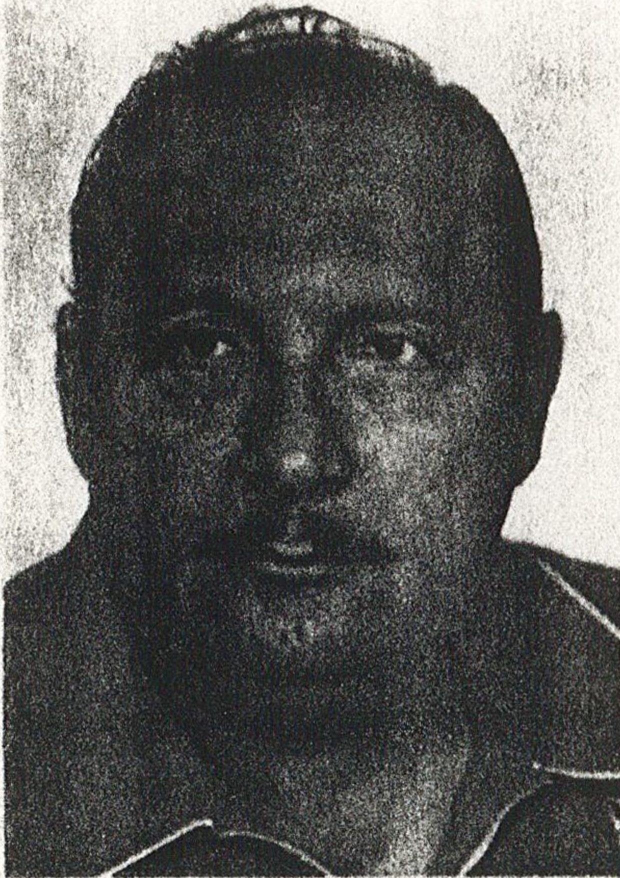

Gustaaf de Jongh. Geb. te Ambon, Indonesie op 13 Nov. 1926.-

Evenals een groot gedeelte van de in Nederland afgestudeerde Antillianen, komt ook José Martina op Curacao terug met een verwrongen mentaliteit. Zijn eigen familie kent hij niet en met de "gewone" man wil hij niets te maken hebben. Zijn op Curacao achtergebleven ex-echtgenote en zijn zoon worden aan hun lot overgelaten en ook zijn Europees-Nederlandse echtgenote moet plaatsmaken voor een rijke Jodin als José denkt hiermede carrière te kunnen maken.

Op de hoogste trap van zijn loopbaan als eerste Antilliaanse kleurling-rechter, wordt hij geconfronteerd met het feit, dat de enige zoon uit zijn eerste huwelijk een moord pleegt. Als hij wordt aangewezen een vonnis over zijn zoon te vellen, leidt dit tot zelfmoord. In deze roman worden verschillende gewoonten en gebruiken van Curacao genoemd en speelt het minderwaardigheidsgevoel van José Martina, wegens zijn donkere huidskleur een zeer belangrijke rol. Een euvel, waarmede de Antilliaanse samenleving, wegens haar koloniaal verleden, dikwijls te kampen heeft.